

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 59/1968

privind comisiile de judecată

LEGE

În vigoare

EMITENT

Marea Adunare Națională

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 18:15

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetailiDocument/204>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	33. Articolul 33
2. Articolul 2	34. Articolul 34
3. Articolul 3	35. Articolul 35
4. Articolul 4	36. Articolul 36
5. Articolul 5	37. Articolul 37
6. Articolul 6	38. Articolul 38
7. Articolul 7	39. Articolul 39
8. Articolul 8	40. Articolul 40
9. Articolul 9	41. Articolul 41
10. Articolul 10	42. Articolul 42
11. Articolul 11	43. Articolul 43
12. Articolul 12	44. Articolul 44
13. Articolul 13	45. Articolul 45
14. Articolul 14	46. Articolul 46
15. Articolul 15	47. Articolul 47
16. Articolul 16	48. Articolul 48
17. Articolul 17	49. Articolul 49
18. Articolul 18	50. Articolul 50
19. Articolul 19	51. Articolul 51
20. Articolul 20	52. Articolul 52
21. Articolul 21	53. Articolul 53
22. Articolul 22	54. Articolul 53
23. Articolul 23	55. Articolul 54
24. Articolul 24	56. Articolul 55
25. Articolul 25	57. Articolul 56
26. Articolul 26	58. Articolul 57
27. Articolul 27	59. Articolul 58
28. Articolul 28	60. Articolul 59
29. Articolul 29	61. Articolul 60
30. Articolul 30	62. Articolul 61
31. Articolul 31	63. Articolul 62
32. Articolul 32	

Articole

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 1

Comisiile de judecată, expresie a democrației socialiste, a creșterii rolului opiniei publice în viața socială, sînt organe obștești de influentare și jurisdicție, alese în adunări generale ale oamenilor muncii sau în sesiuni ale consiliilor populare, prin care se realizează participarea maselor largi la îndeplinirea legalității și la educarea socialistă a cetățenilor în spiritul promovării unei atitudini corecte față de muncă, întaririi și dezvoltării avutului obștesc, precum și al asigurării unei bune comportări în societate. În îndeplinirea sarcinilor ce le revin, comisiile de judecată încearcă împăcarea părților în unele pricini și judeca abateri de la regulile de conviețuire socială, litigii de muncă, precum și unele litigii patrimoniale.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 2

Comisiile de judecată se constituie:

- a) în întreprinderi, organizații economice, instituții și celelalte organizații socialiste de stat, pe lângă comitetele de direcție și, respectiv, organele de conducere ale acestora;
 - b) în organizații cooperatiste și celelalte organizații obștești, pe lângă organele de conducere ale acestora;
 - c) pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare municipale, orașenești, ale sectoarelor municipiului București și ale comunelor.
-

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 3

Comisiile de judecată prevăzute în art. 2 lit. a și b se constituie în organizațiile socialiste care au cel puțin 100 angajați sau membri. În organizațiile socialiste cu un număr mare de angajați sau membri, organele de conducere pot stabili să funcționeze, în caz de nevoie, mai multe comisii de judecată. Pentru organizațiile socialiste cu mai puțin de 100 angajați sau membri, cu sediul în aceeași localitate cu organul lor superior, se va constitui o singură comisie de judecată pe lângă acel organ, dacă împreună au cel puțin 100 angajați sau membri.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 4

Pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare prevăzute în art. 2 lit. c se constituie comisii de judecată, pentru rezolvarea pricinilor privind pe cetățeni. Comitetele executive ale comisiilor populare pot stabili să funcționeze asemenea comisii, în caz de nevoie, și în sate și cartiere. Competența teritorială a comisiilor din sate și cartiere se stabilește de comitetele executive ale consiliilor populare pe lângă care acestea funcționează. Pentru rezolvarea pricinilor privind pe angajații comitetelor executive ale consiliilor populare prevăzute în art. 2 lit. c și pe angajații și membrii organizațiilor socialiste, situate în aceeași localitate, în care nu se pot înființa comisii de judecată în condițiile art. 3, se va constitui o singură comisie pe lângă comitetul executiv al consiliului popular, dacă împreună au cel puțin 100 angajați sau membri. În cazul în care nu au împreună cel puțin acest număr de angajați sau membri, pricinile se vor rezolva de comisiile prevăzute în alin. 1.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 5

Comisiile de judecată sînt alcătuite din 5 membri, care se aleg, în condițiile legii de față, pe timp de 2 ani, după cum urmează:

- a) membrii comisiilor prevăzute în art. 3, de către angajații sau membrii organizațiilor respective;
- b) membrii consiliilor de judecată prevăzute în art. 4, de către consiliile populare. Membrii consiliilor de judecată se aleg dintre persoanele majore, care au o pregătire corespunzătoare și reputație nestirbită. Membrii comisiilor prevăzute în alin. 1 lit. a se aleg dintre angajații, membrii cooperatori sau membrii celorlalte organizații obștești, iar membrii comisiilor prevăzute în alin. 1 lit. b se aleg dintre persoanele domiciliat în localitățile respective. Propunerile de candidați în vederea alegerii se fac de oamenii muncii și organizațiile obștești; listele cuprinzînd propunerile de candidați se vor afișa cu cel puțin 10 zile înainte de data alegerii, la sediul organizațiilor la care se fac alegerile sau, după caz, la sediul comitetelor executive ale consiliilor populare.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 6

Membrii comisiei de judecată desemnează dintre ei un președinte și un înlocuitor al acestuia. Comisia de judecată își exercită atribuțiile în complet de 3 membri, prezidat de președinte sau de înlocuitorul sau.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 7

Cînd rezolva litigii de muncă privind pe angajații organizațiilor socialiste, completul de judecată se întregește cu 2 membri delegați, unul de către conducerea organizației socialiste și celălalt de către comitetul sindicatului, constituindu-se în comisie cu atribuții de soluționare a litigiilor de aceasta natură.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 8

Lucrările cu caracter tehnic ale comisiei de judecată vor fi efectuate de un secretar desemnat, după caz, de conducerea organizației socialiste sau comitetul executiv al consiliului popular pe lângă care funcționează comisia. Secretarul comisiei de judecată va fi desemnat dintre persoanele care au studii juridice, iar în lipsa, dintre cele cu pregătire și experiența corespunzătoare pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 9

Nu pot fi membri ai comisiilor de judecată persoanele care fac parte din conducerea organizațiilor socialiste.

Capitolul 1 - Organizarea comisiilor de judecată

Articolul 10

Membrii comisiei de judecată care nu justifică încrederea ce li s-a acordat pot fi revocați de cei care i-au ales. Dacă comisia se descompune din orice cauză, completarea ei se face în condițiile prevăzute în art. 5. §1. Judecarea unor abateri de la regulile de conviețuire socială

Articolul 11

Comisiile de judecată din întreprinderi, organizații economice, instituții și celelalte organizații socialiste de stat judeca pricinile privitoare la următoarele fapte săvârșite de angajații acestora la locul de muncă și care, prezentind pericol social redus, nu se considera infracțiuni, ci constituie abateri*:

- a) lovirea sau alte violențe care nu au cauzat o vătămare integrității corporale sau sănătății, amenințarea, precum și insulta; * Textul art. 11 alin. 1 prima fraza este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din februarie 1973.
- b) furtul și abuzul de încredere între membrii aceluiași colectiv, dacă valoarea pagubei nu depășește 500 lei;
- c) sustragerile sub orice formă din avutul obștesc, când săvârșirea lor nu a fost inlesnita prin fals, distrugerea sau degradarea cu intenție a unui bun din avutul obștesc și abuzul în serviciu, dacă în toate aceste cazuri valoarea pagubei pricinuite nu depășește 500 lei, cu excepția cazurilor în care fapta a pus sau ar fi putut pune în pericol mașini, instalații, depozite, alte bunuri sau valori importante, ori ar fi putut provoca tulburări grave în desfășurarea procesului muncii;
- d) neglijența în serviciu, dacă valoarea pagubei pricinuite avutului obștesc nu depășește 1000 lei, cu excepția cazurilor în care fapta a pus sau ar fi putut pune în pericol mașini, instalații, depozite, alte bunuri sau valori importante, ori ar fi putut provoca tulburări grave în desfășurarea procesului muncii, precum și a celor în care fapta a creat o stare de pericol pentru siguranța circulației trenurilor sau a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferată. Constituie de asemenea abateri și se judeca de aceleași comisii faptele constind în stricăciuni provocate locuințelor, precum și instalațiilor comune din imobilele proprietate de stat, aflate în administrarea directă a organizațiilor socialiste cu care angajații se afla în raporturi de muncă, săvârșite de aceștia cu intenție și prin care s-a adus avutului obștesc o paguba ce nu depășește 500 lei*. Tot asemenea constituie abateri instigarea, complicitatea, tănuirea și favorizarea la una dintre faptele prevăzute în acest articol. Dispozițiile alineatelor precedente nu se aplică dacă făptuitorul a fost anterior condamnat**. * Textul art. 11 alin. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. ** Alineatul 4 al art. 11 a fost introdus potrivit art. I pct. 3 din Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. Condamnarea anterioară se considera inexistentă dacă fapta nu mai este prevăzută ca infracțiune de legea penală, infracțiunea a fost săvârșită în timpul minorității, s-a împlinit termenul de reabilitare sau cel de prescripție a executării pedepsei, ori dacă infracțiunea săvârșită a fost amnistiată*. De asemenea, dispozițiile alin. 1-3 nu se aplică dacă față de făptuitor s-au luat în ultimii 3 ani, de cel mult două ori, măsuri de influentare obsteasca ori i s-au aplicat sancțiuni cu caracter administrativ prevăzute de legea penală, fără a se tine seama dacă, potrivit art. 47, măsura de influentare obsteasca se considera că nu a fost aplicată sau ca executarea sancțiunii cu caracter administrativ s-a prescris*. Prejudiciile cauzate prin fapte repetate săvârșite cu intenție, pînă la aplicarea unei pedepse sau a unei sancțiuni cu caracter administrativ ori luarea unei măsuri de influentare obsteasca, se totalizează. În același fel se procedează și cînd prejudiciile au fost cauzate prin fapte săvârșite fără intenție*. §2. Impaciuirea în unele infracțiuni și judecarea unor fapte prevăzute de legea penală

Articolul 12

Comisiile de judecată din întreprinderi, organizații economice, instituții și celelalte organizații socialiste de stat încearcă împăcarea părților în următoarele infracțiuni prevăzute de Codul penal, săvârșite de angajați la locul de muncă:

- a) lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 2);
- b) vătămare corporală din culpa (art. 184 alin. 1)**;
- c) calomnie (art. 206);
- d) abuzul de încredere (art. 213), când valoarea pagubei este mai mare de 500 lei. * Alineatele 5, 6, și 7 ale art. 11 au fost introduse potrivit dispozițiilor art. I pct. 3 din Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. ** Textul art. 12 alin. 1 lit. b este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. De asemenea, încercarea împăcării părților în următoarele infracțiuni săvârșite la locul de muncă, dacă făptuitorul a mai fost condamnat și nu exista vreunul dintre cazurile arătate în art. 11 alin. 5 sau dacă făptuitorul se afla în una dintre situațiile prevăzute în art. 11 alin. 6*:
- a) lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 1);
- b) amenințare (art. 193);
- c) insulta (art. 205);
- d) abuzul de încredere (art. 213), când valoarea pagubei este de cel mult 500 lei. În cazul când, pentru faptele de lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 1), vătămare corporală din culpa (art. 184 alin. 1) și insulta (art. 205), împăcarea părților nu a reușit și dacă la ultima ședința în care s-a încercat împăcarea persoana vătămată a cerut ca plângerea să fie soluționată de comisie, aceasta va proceda la judecarea pricinii. * Textul art. 12 alin. 2 prima fraza este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. §3. Judecarea unor litigii de muncă

Articolul 13

Comisiile de judecată din întreprinderi, organizații economice, instituții și celelalte organizații socialiste de stat, constituite conform prevederilor art. 7, judeca următoarele litigii de muncă, dacă obiectul lor are o valoare de cel mult 5000 lei sau este neevaluabil în bani:

- a) litigiile dintre angajați și organizațiile socialiste în legătură cu încheierea și executarea contractului de muncă;
- b) litigiile privind pretenții referitoare la drepturi în legătură cu desfacerea contractului sau reintegrarea în munca, în cazul în care nu se contesta temeinicia și legalitatea acestor măsuri.

Articolul 14

Nu intră în competența de judecată a comisiilor prevăzute în art. 13:

- a) contestațiile împotriva desfacerii contractului de muncă, precum și orice litigii în legătură cu desfacerea contractului sau reintegrarea în munca, altele decât cele prevăzute în art. 13 lit. b);
- b) orice alte litigii care, printr-o dispoziție expresă a legii, sînt date în competența altor organe.

Articolul 15

Comisiile de judecată din organizațiile cooperatiste și celelalte organizații obștești au următoarea competență:

- a) judeca pricinile privitoare la abaterile prevăzute în art. 11 alin. 1 și 3, săvîrșite de membrii sau angajații acestor organizații;
- b) încerca împăcarea părților în infrațiunile prevăzute în art. 12 alin. 1 și 2 și judeca faptele prevăzute în art. 12 alin. 3, săvîrșite de membrii sau angajații acestor organizații, la locul de muncă;
- c) judeca, constituite conform prevederilor art. 7, litigiile de muncă prevăzute în art. 13 dintre aceste organizații și angajații lor. Prevederile art. 11 alin. 2 se aplică, în mod corespunzător, în cazul stricaciunilor provocate locuințelor sau instalațiilor comune din imobilele proprietatea organizațiilor cooperatiste ori a celorlalte organizații obștești.

Articolul 16

Comisiile de judecată din cooperativele agricole de producție au, pe lîngă competența prevăzută în art. 15, și pe aceea de a judeca litigiile privind plingerile membrilor cooperativelor agricole de producție împotriva hotărîrilor consiliului de conducere al cooperativei, prin care au fost obligați la despăgubiri pentru pagube aduse cooperativei, precum și împotriva hotărîrilor prin care consiliul de conducere le-a rezolvat cererile referitoare la retributia muncii, dacă în toate aceste cazuri obiectul lor are o valoare de cel mult 5000 lei.

Articolul 17

Comisiile de judecată din cooperativele meșteșugărești au, pe lîngă competența prevăzută în art. 15, și pe aceea de a judeca litigiile dintre cooperativele meșteșugărești și membrii acestora, în legătură cu pagubele aduse cooperativei, precum și orice pretenții dintre cooperativele meșteșugărești și membrii cooperatori în legătură cu raporturile de muncă, dacă în toate aceste cazuri obiectul lor are valoare de cel mult 5000 lei.

Articolul 18

Nu intră în competența comisiilor de judecată din organizațiile cooperatiste și celelalte organizații obștești judecarea următoarelor pricini:

- a) contestațiile și litigiile prevăzute în art. 14;
- b) cererile de restituire a bunurilor aduse ca aport social în natura de membrii cooperativelor meșteșugărești sau, după caz, a contravalorii acestor bunuri, precum și cererile privind restituirea părților sociale. §1. Judecarea unor abateri de la regulile de conviețuire socială

Articolul 19

Comisiile de judecată de pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare ale municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București sau comunelor în care domiciliază făptuitorul judeca pricinile privitoare la următoarele fapte săvârșite de cetățeni și care, prezentind pericol social redus, nu se considera infracțiuni, ci constituie abateri*:

- a) lovirea sau alte violențe care nu au cauzat o vătămare integrității corporale sau sănătății, amenințarea, precum și insulta; * Textul art. 19 prima fraza este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973.
- b) abuzul de încredere savirsit între persoane fizice, dacă valoarea pagubei nu depășește 5000 lei;
- c) stricăciuni provocate locuințelor precum și instalațiilor comune, săvârșite cu intenție, prin care s-a adus avutului obștesc o paguba ce nu depășește 500 lei. Constituie de asemenea, abateri: instigarea, complicitatea, tăinuirea și favorizarea la una dintre faptele prevăzute în alin. 1. Dispozițiile art. 11 alin. 4-7 sînt aplicabile*. §2. Impaciurea în unele infracțiuni și judecarea unor fapte prevăzute de legea penală

Articolul 20

Comisiile de judecată de pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare ale municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București sau comunelor în care domiciliază făptuitorul, încearca împăcarea părților în următoarele infracțiuni prevăzute de Codul penal, săvârșite de cetățeni:

- a) lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 2);
- b) vătămarea corporală din culpa (art. 184 alin. 1)**;
- c) calomnie (art. 206);
- d) furtul savirsit între soți ori între rude apropiate sau de către un minor în paguba tutorelui sau ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de acesta (art. 210). În cazul acestei infracțiuni, sînt competente sa încerce împăcarea părților și comisiile de judecată de la locul săvîrșirii faptei**;
- e) abuzul de încredere (art. 213), cînd valoarea pagubei este mai mare de 500 lei;
- f) tulburarea de posesie (art. 220). * Alineatul 3 al art. 19 a fost introdus potrivit dispozițiilor art. I pct. 7 din Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. ** Textul art. 200 alin. 1 lit. b și d este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în
- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. De asemenea, încearca împăcarea părților în următoarele infracțiuni săvîrșite de cetățeni, dacă făptuitorul a mai fost condamnat și nu exista vreunul dintre cazurile arătate în art. 11 alin. 5 sau dacă făptuitorul se afla în una dintre situațiile prevăzute în art. 11 alin. 6*:
- a) lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 1);
- b) amenințare (art. 193);
- c) insulta (art. 205);
- d) abuzul de încredere (art. 213), cînd valoarea pagubei este de cel mult 500 lei. În cazul cînd, pentru faptele de lovire sau alte violențe (art. 180 alin. 1), vătămare corporală din culpa (art. 184 alin. 1) și insulta (art. 205), împăcarea părților nu a reușit și dacă la ultima ședința în care s-a încercat împăcarea persoana vătămată a cerut ca plîngerea să fie soluționată de comisie, aceasta va proceda la judecarea pricinii. §3. Impaciurea în unele litigii patrimoniale și judecarea acestor litigii

Articolul 21

Comisiile de judecată de pe lângă comitetele executive ale consiliilor populare ale municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București și ale comunelor în care domiciliază pîrîtul încearca împăcarea părților în litigiile dintre persoane fizice, avînd ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun mobil, cînd valoarea litigiului nu depășește 30000 lei**. Dispozițiile alin. 1 nu sînt aplicabile în litigiile privind succesiuni, imparteli de bunuri și obligații de întreținere. * Textul art. 20 alin. 2 prima fraza este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în

b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. ** Textul art. 21 alin. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în

b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973.

Articolul 22

Comisiile judeca litigiile prevăzute în art. 21, în cazul în care împăcarea părților nu a reușit și dacă la ultima ședința la care s-a încercat împăcarea, părțile au convenit ca litigiul să fie soluționat de comisia de judecată. §4. Impaciurea și judecarea pricinilor privind pe angajați precum și membrii unor organizații obștești

Articolul 23

Comisiile de judecată prevăzute în art. 4 alin. 1, atunci cînd judeca pricini privind pe angajații comitetelor executive ale consiliilor populare ori pe angajații sau membrii organizațiilor socialiste în care nu se pot înființa comisii de judecată, precum și cele la care se referă art. 4 alin. 3, au aceeași competența ca și comisiile prevăzute în secțiunile I și

ii) Comisiile de judecată prevăzute în art. 4 alin. 1 judeca, de asemenea, litigiile de muncă privind pe angajații persoanelor fizice, precum și pe aceia ai persoanelor juridice altele decît organizațiile socialiste, dacă obiectul acestor litigii are o valoare de cel mult 5000 lei, cu excepția contestațiilor împotriva desfacerii contractului de muncă.

Articolul 24

Deosebit de competența prevăzută în secțiunile I, II și III, comisiile de judecată rezolva pricinile trimise de organele judiciare în vederea luării unor măsuri de influentare obstesca, ca o consecința a înlocuirii răspunderii penale.

Articolul 25

Cînd o faptă din cele prevăzute în art. 11 și 12 sau din cele la care se referă art. 24 a fost săvîrșită la locul de muncă, de un angajat sau de un membru al unei organizații socialiste împreună cu o persoană din afară acestei organizații, rezolvarea cauzei se face de către comisia de judecată din organizația socialistă unde s-a savîrsit fapta. Aceeași comisie judeca abaterile prevăzute în art. 11 alin. 3 și atunci cînd faptele celor din afară organizației socialiste se judeca separat.

Articolul 26

Comisia de judecată este competența sa rezolve pricina și în cazul în care angajatul, membrul cooperativ sau membrul altei organizații obștești nu mai lucrează în organizația respectivă, însă fapta a fost săvîrșită ori litigiul s-a ivit în timpul cît a făcut parte din acea organizație.

Articolul 27

Comisiile de judecată pot lua prin hotărîre, în cazurile în care judeca abateri de la regulile de conviețuire socială și unele fapte prevăzute de legea penală, potrivit dispozițiilor art. 11, 12 alin. 3, art. 15 alin. 1 lit. a și b și alin. 2, art. 19, 20 alin. 3, art. 23 alin. 1 și art. 24, una dintre următoarele măsuri de influentare obsteasca:

- a) mustrarea cu avertisment, care consta în dojenirea celui care a savîrsit abaterea, punîndu-i-se, totodată, în vedere ca dacă nu se va îndrepta în viitor se va lua față de el o măsură mai severă;
- b) amenda de la 50 la 2000 lei. Aceasta măsură nu poate fi luată împotriva minorului care nu realizează cistiguri din munca*. Măsuri de influentare obsteasca se vor aplica minorilor între 14-16 ani numai dacă se va stabili ca au savîrsit fapta cu discernămînt. Comisiile de judecată pot dispune, atunci cînd apreciază ca este cazul, afișarea hotărîrilor prin care s-au aplicat măsuri de influentare obsteasca. Afișarea se va face la locul de muncă sau, după caz, la comitetul executiv al consiliului popular, în urma rămîinerii definitive a hotărîrilor. * Textul art. 27 alin. 1 lit. b este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973.

Articolul 28

Aplicarea unei măsuri de influentare pentru abateri săvîrșite la locul de muncă nu exclude posibilitatea aplicării de sancțiuni disciplinare. Cînd comisia de judecată, care a luat o măsură de influentare pentru abateri săvîrșite la locul de muncă, considera ca acestea au și aspect disciplinar, sesizează organele de conducere ale organizațiilor socialiste, pentru a aprecia dacă nu este cazul să aplice o sancțiune disciplinară. Dacă prin fapta săvîrșită s-a cauzat o paguba, comisia obliga pe cel care a produs-o la repararea acesteia.

Articolul 29

Comisia de judecată poate fi sesizată:

- a) în cazurile abaterilor de la regulile de conviețuire socială săvârșite, la locul de muncă, de angajați, membrii cooperatori sau membrii celorlalte organizații obștești, de către: - conducerea organizației socialiste; - comitetul executiv al consiliului popular; - persoana vătămată;
- b) în cazul litigiilor de muncă dintre organizațiile socialiste și angajații sau membrii acestora, precum și în cazul celorlalte litigii de muncă, de către partea interesată;
- c) în cazul pricinilor în care se efectuează procedura impaciurii, precum și în cel al abaterilor de la regulile de conviețuire socială săvârșite de cetățeni în afară locului de muncă, după caz, de persoana vătămată sau partea interesată. În cazul abaterilor la care se referă alineatul precedent la lit. a și c, comisia de judecată poate fi sesizată și de instanța de judecată, de procuror sau de organele de cercetare*.

Articolul 30

Termenul de sesizare a comisiei de judecată, pentru abaterile de la reguli de conviețuire socială, este de o luna de când cel în drept să facă sesizarea a știut cine este făptuitorul, dar nu mai mult de un an de la săvârșirea faptei. Termenul de sesizare în infracțiunile pentru care se efectuează procedura de impaciuire este de 2 luni din ziua în care persoana vătămată sau, după caz, reprezentantul legal al acestuia, a știut cine este făptuitorul. Termenele de sesizare în litigiile de muncă sînt cele prevăzute în Codul muncii sau în alte acte normative, iar în litigiile patrimoniale, cele prevăzute în legea civilă. Sesizarea facuta în termen legal, dar adresată unui organ de urmărire penală sau unei instanțe de judecată, ori unei alte comisii decît cea îndreptatita, este considerată valabilă, iar pricina va fi trimisa comisiei îndreptățite sa o examineze.

Articolul 31

Președintele comisiei fixează termenul ședinței și dispune chemarea părților iar atunci când este cazul, dispune și chemarea martorilor. Comisia de judecată încearca împăcarea în termen de cel mult 30 zile de la sesizare, în cazul în care legea prevede aceasta procedura. Judecarea pricinilor se face în termen de 30 zile de la sesizare sau, după caz, de la data când încercarea de împăcare nu a reușit.

Articolul 32

Ședințele comisiei de judecată sînt publice. * Alineatul final al art. 29 a fost introdus potrivit dispozițiilor art. I pct. 12 din Decretul nr. 86/1973, publicat în

b) Of.nr. 20 din 28 februarie 1973. În situații deosebite, data ședințelor de judecată se va aduce la cunoștința, după caz, și comitetului executiv al consiliului popular, comitetului sindical de secție, comitetului sindicatului, sau organului de conducere al cooperativei sau organizației obștești respective. La cererea comisiei, organizațiile socialiste sînt obligate sa pună la dispoziție actele în legătură cu pricina și sa dea informațiile necesare.

Articolul 33

Cînd comisia de judecată are temeiuri sa creadă ca făptuitorul se afla în una dintre situațiile prevăzute în art. 11 alin. 4 și 6, dovada acestor situații se va face întotdeauna cu înscrisuri oficiale*.

Articolul 34

În pricinile în care se efectuează procedura de împaciuire, comisia stăruie ca părțile să se împace; dacă s-au împăcat, comisia constata aceasta printr-un proces-verbal. Cînd vreuna dintre părți și-a luat obligații în legătură cu repararea pagubei, plata unei sume de bani sau predarea unui bun mobil, acestea vor fi cuprinse de asemenea în procesul-verbal, care va fi semnat și de părți.

Articolul 35

Dacă încercarea de împăcare nu a reușit și nici nu s-a cerut ca pricina să fie judecata de comisie, sau dacă la doua termene consecutive se prezintă numai persoana vătămată ori, după caz, reclamantul, iar cealaltă parte lipsește nemotivat, comisia încheie un proces-verbal, care servește drept dovada necesară pentru sesizarea judecătoriei. Lipsa nejustificată a persoanei vătămate sau, după caz, a reclamantului la doua termene consecutive este socotită drept retragere a plingerii ori cererii. În cauzele în care se efectuează procedura de împaciuire, dacă împăcarea nu s-a făcut în termen de 30 zile, partea interesată se poate adresa instanței de judecată, căreia îi va prezenta dovada eliberata de comisie, din care rezultă ca procedura de împaciuire nu s-a efectuat în termen. * Textul art. 33 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în

b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973.

Articolul 36

Examinarea pricinii în fața comisiei se desfășoară după cum urmează: - președintele expune conținutul sesizării; - se asculta părțile și martorii; declarațiile martorilor se consemnează în scris și vor fi semnate de ei, precum și de președinte; - se administrează orice alte dovezi necesare pentru rezolvarea pricinii. Părțile pot pune întrebări persoanelor chemate în fața comisiei. În caz de amânare a judecării se întocmește un proces-verbal, aratându-se motivele care au determinat amânarea. După administrarea probelor, președintele da cuvântul părților, iar când considera necesar, poate da cuvântul și altor persoane care asista la dezbateri. În desfășurarea cauzelor de competența comisiilor de judecată se folosește limba română. În fața comisiilor de judecată din unitățile administrativ-teritoriale locuite și de populație de alta naționalitate decât cea română, se asigură folosirea limbii materne a acelei populații. Părțile care nu vorbesc limba în care se desfășoară cauzele li se asigură posibilitatea de a lua cunoștința de piesele dosarului și dreptul de a vorbi în fața comisiei și a pune concluzii, prin traducător.

Articolul 37

Când constata ca fapta a fost săvârșită și ca făptuitorul este vinovat, comisia, ținând seama de gravitatea faptei și de persoana făptuitorului, ia una dintre măsurile prevăzute în prezenta lege. În cazurile în care persoana indicată în sesizare nu a fost găsită vinovată ori fapta nu a fost săvârșită de aceasta persoană, precum și atunci când sesizarea s-a făcut peste termen, comisia dispune închiderea dosarului. În litigiile de muncă și în cele patrimoniale, comisia, în raport de probele făcute, admite, în întregime sau în parte, cererea sau contestația reclamantului ori o respinge.

Articolul 38

În pricinile primite de la instanțele judecătorești în vederea luării unor măsuri de influentare, constatarea instanțelor cu privire la existența faptei și vinovăția făptuitorului este obligatorie pentru comisia de judecată.

Articolul 39

Când făptuitorul este minor, comisia de judecată, fie ca a luat sau nu cu privire la aceasta vreo măsură de influentare, dacă apreciază din datele dosarului ca minorul este expus să devină infractor sau ca dezvoltarea sa fizică, morala ori intelectuală este primejduită, sesizează autoritatea tutelara.

Articolul 40

Comisia de judecată hotărăște cu majoritatea voturilor completului, după care se pronunță în ședința publică. Hotărârea cuprinde denumirea organizației socialiste, numele membrilor comisiei și al secretarului, numele și, după caz, domiciliul sau sediul părților, susținerile acestora, descrierea în esență a faptei sau a litigiului, probele administrate, textele de lege aplicate, soluția și data pronunțării, indicarea caii de atac și mențiunea dacă pronunțarea s-a făcut în prezența sau în lipsa părților. Hotărârea se semnează de toți membrii comisiei și de secretar și se comunică părților care au lipsit la pronunțare.

Articolul 41

Împotriva hotărârilor date de comisiile de judecată, partea nemulțumită poate face plîngere la judecătoria în a cărei rază teritorială funcționează comisia, în termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii sau de la comunicare, dacă a lipsit la pronunțare:

- a) în cazurile privind abateri de la regulile de conviețuire socială și fapte prevăzute de legea penală, precum și în cele trimise de organele judiciare în vederea luării unei măsuri de influentare;
- b) în cazurile privind litigiile de muncă, al căror obiect are o valoare mai mare de 1000 lei sau este neevaluabil în bani;
- c) în cazurile privind litigiile patrimoniale dintre persoanele fizice. Plîngerea se depune la comisia de judecată, care o înaintează de îndată judecătoriei, împreună cu dosarul. Judecătoria fixează termenul de judecată cu citarea părților, iar după cercetarea cauzei și, atunci cînd este cazul, după administrarea de noi probe, pronunță o hotărîre definitivă care se execută în condițiile legii. Hotărârile comisiilor de judecată, împotriva cărora nu s-a făcut plîngere în termen, sînt definitive și executorii.

Articolul 42

Hotărârile definitive prin care s-au aplicat măsuri de influentare obsteasca angajaților, membrilor cooperatori sau membrilor celorlalte organizații obștești se vor comunica conducerii organizațiilor respective, pentru a fi aduse la cunoștința colectivelor de muncă.

Articolul 43

Hotărârile date de comisia de judecată în rezolvarea litigiilor de muncă sînt executorii. Ele sînt și definitive dacă au fost date în litigii al căror obiect are o valoare ce nu depășește 1000 lei. Aceste hotărâri pot fi reexamine de comisie, după caz, la sesizarea sindicatului sau a comisiei de revizie din organizația socialistă, făcuta în termen de 30 zile de la pronunțarea hotărîrii. Procurorul poate sesiza judecătoria în termen de 60 zile de la pronunțare, din oficiu sau la cererea părții interesate, dacă apreciază ca hotărîrea comisiei de judecată în urma reexaminării este netemeinică sau nelegală. Hotărîrea data de judecătoria în aceasta situație este definitivă.

Articolul 44

În cazul în care, după pronunțarea hotărîrii de către comisia de judecată, pentru aceeași faptă s-a început urmărirea penală, executarea hotărîrii pronunțate de comisie se suspenda pînă la soluționarea procesului penal, iar dacă a intervenit o condamnare, se considera revocată de drept.

Articolul 45

Hotărârile comisiei de judecată rămase definitive, precum și procesele-verbale încheiate în caz de împăcare atunci cînd cel reclamat s-a obligat sa repare paguba, sa plătească o sumă de bani, ori sa predea un bun mobil, se pun în executare fără a mai fi necesară îndeplinirea vreunei formalități. În același mod se pun în executare și hotărârile comisiei de judecată care sînt executorii potrivit prevederilor art. 43 alin. 1. Amenzile se fac venit la bugetul statului.

Articolul 46

Hotărârile executorii ale comisiei de judecată prin care s-au recunoscut ori acordat drepturi de orice fel organizațiile socialiste și cele prin care s-a luat măsura prevăzută în art. 27 alin. 1 lit. b se vor comunica organelor în drept în vederea executării lor. Hotărârile comisiei de judecată prin care s-a luat o măsura de influentare obsteasca nu pot fi executate dacă a trecut un an de la data cînd au rămas definitive.

Articolul 47

Dacă în termen de un an de la data rămînerii definitive a hotărîrii prin care s-a aplicat o măsura de influentare obsteasca făptuitorul nu a mai savirsit nici o faptă dintre cele prevăzute de legea de fața sau de legea penală, măsura de influentare se considera că nu a fost aplicată.

Articolul 48

Faptele prevăzute în art. 11 și 19, săvârșite de militari care au atribuții de cercetare penală, din cadrul Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, ori de către judecători, procurori sau notari de stat, nu constituie abateri în sensul prezentei legi, ci se cercetează și se sancționează potrivit legii penale. Faptele prevăzute în art. 11 și 19, săvârșite de alți militari decât cei la care se referă alineatul precedent, se cercetează și se sancționează potrivit normelor privind disciplina militară, de către organele competente.

Articolul 49

Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător angajaților civili din cadrul Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, cu excepția prevederilor care se referă la litigiile în legătură cu răspunderea materială, care este reglementată prin lege specială. Unitățile sau formațiunile pe lângă care vor funcționa comisiile de judecată se vor stabili de către conducerea organelor arătate în alin. 1.

Articolul 50

Faptele prevăzute în legea de față, săvârșite de studenți sau elevi la locul de învățătura, se cercetează și se sancționează de comisii de judecată a căror organizare și funcționare se stabilește prin hotărâre a Consiliului de Miniștri, la propunerea Ministerului Educației și Învățămîntului. Comisiile de judecată prevăzute în alin. 1 se compun din reprezentanți ai corpului didactic și, după caz, din reprezentanți ai studenților ori ai părinților elevilor. Măsurile și sancțiunile ce se vor aplica sînt cele prevăzute în dispozițiile legale referitoare la organizarea și funcționarea instituțiilor de învățămînt. Abaterile prevăzute în art. 11, faptele prevăzute în art. 12, precum și cele la care se referă art. 24, săvârșite de studenți sau elevi în timpul practicii în producție, se judeca de către comisia de judecată din organizația socialistă unde s-a savirsit fapta, care aplica una dintre măsurile prevăzute în capitolul 3.

Articolul 51

Dispozițiile legii de față se aplică în ceea ce privește pe minori numai dacă aceștia, la data săvîrșirii faptei, împliniseră vîrsta de 14 ani.

Articolul 52

Prevederile din legea de față referitoare la procedura se completează, în mod corespunzător, cu dispozițiile procedurale din dreptul comun. Termenii sau expresiile al căror înțeles este anume explicat în Codul penal au același înțeles și în legea de față.

Articolul 53

Conducerile organizațiilor socialiste au obligația sa ia măsuri pentru descoperirea și constatarea abaterilor prevăzute în prezenta lege, prin care s-au adus pagube avutului obștesc, și sa sesizeze comisiile cu judecarea acestor abateri. De asemenea, conducerile organizațiilor socialiste sînt obligate sa creeze comisiilor de judecată condițiile necesare pentru buna desfășurare a activității lor*.

Articolul 53

bis În îndeplinirea sarcinilor ce le revin, membrii comisiilor de judecată se bucura de protecția legii ca și persoanele care îndeplinesc funcții ce implica exercițiul autorității de stat**.

Articolul 54

Cererile adresate comisiilor de judecată și celelalte acte în legătură cu activitatea acestor comisii sînt scutite de orice taxa de timbru. Plingerile introduse împotriva hotărîrilor pronunțate de comisii în litigiile patrimoniale prevăzute în art. 21 sînt supuse unei taxe de timbru egala cu 50% din taxa aferentă unei acțiuni de aceeași valoare introdusă la judecătorie.

Articolul 55

Pricinile pendinte la consiliile de judecată, cu excepția celor privind fapte cu caracter disciplinar, precum și pricinile pendinte la comisiile de impaciuire, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se trimit spre soluționare comisiilor de judecată. Pricinile privind fapte cu caracter disciplinar, pendinte la comisiile de judecată, se trimit spre soluționare conducerii organizațiilor socialiste, termenele în care se pot aplica sancțiuni disciplinare fiind suspendate pe timpul de când dosarul pricinii a fost trimis la consiliul de judecată și pînă la primirea lui la organizația socialistă. * Textul art. 53 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Decretul nr. 86/1973, publicat în

- b) Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. ** Art. 53¹ a fost introdus potrivit dispozițiilor art. I pct. 15 din Decretul nr. 86/1973, publicat în B.Of. nr. 20 din 28 februarie 1973. Litigiile patrimoniale prevăzute în art. 21, aflate în curs de judecată, se trimit spre soluționare comisiei de judecată, numai dacă părțile, de comun acord, cer aceasta.

Articolul 56

Litigiile aflate la data intrării în vigoare a legii, la comisiile pentru soluționarea litigiilor de muncă, la comisiile de judecată din cooperativele agricole de producție, la comisiile de contestații din cooperativele meșteșugărești și la judecătorii în prima instanță, vor fi rezolvate de organele care, potrivit dispozițiilor prezentei legi, au atribuția de a le soluționa. Litigiile aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi, la comitetele sindicatelor, la comisiile de revizie din cooperative ori la alte organe competente, vor fi rezolvate în continuare de aceste organe potrivit legii anterioare. În litigiile în care, înainte de intrarea în vigoare a legii de față, a intervenit o hotărîre care nu era definitivă la acea data, părțile pot exercita căile de atac la organele și în condițiile prevăzute de legea anterioară.

Articolul 57

Hotărârile definitive de condamnare, pronunțate de instanțele de judecată în pricini privind fapte care potrivit legii de față constituie abateri, a căror executare nu a început, nu se mai executa, iar pricinile privind aceste fapte se trimit comisiei de judecată competente în vederea aplicării unei măsuri de influentare. În cazul în care executarea pedepsei a început, ea încetează, pedeapsa considerindu-se executată.

Articolul 58

Litigiile privind desfacerea contractului sau reintegrarea în munca a angajaților, pricinile prevăzute în art. 18 lit. b, precum și litigiile de muncă prevăzute în art. 13, 15 alin. 1 lit. c, art.16, 17 și 23, dacă obiectul lor are o valoare mai mare de 5000 lei, sînt de competența judecătoriei. Litigiile privind desfacerea contractului și reintegrarea în munca a angajaților cu funcții de răspundere se soluționează potrivit prevederilor Codului muncii, iar cele privind pe alți angajați prevăzuți în legi speciale se soluționează potrivit dispozițiilor din acele legi.

Articolul 59

În cuprinsul oricărui act normativ denumirile de consiliu de judecată, comisie pentru soluționarea litigiilor de muncă, comisie de impaciuire și comisie de contestații sînt înlocuite cu aceea de comisie de judecată.

Articolul 60

Pe lângă Consiliul de Miniștri se instituie o comisie alcătuită din delegați ai Ministerului Justiției, Ministerului Muncii, Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Uniunii Generale a Cooperativelor Meșteșugărești și Consiliului Central al Asociației Juristilor, care va da îndrumări cu privire la organizarea și funcționarea comisiilor de judecată.

Articolul 61

Decretul nr. 132/1957 pentru instituirea unor comisii de impaciuire și Decretul nr. 320/1958 privitor la consiliile de judecată din întreprinderi și instituții, se abroga. De asemenea, se abroga dispozițiile contrare legii de față cuprinse în alte acte normative.

Articolul 62

Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 1969. -----